

در روز جهانی زن مشت‌هایمان را در هم گره می‌کنیم و سرود صلح و برابری سر می‌دهیم

۸ مارس ۲۰۱۶ - ۱۸ اسفند ۱۳۹۴

آرمان‌شهر / OPENASIA

۸ مارس دیگری از راه رسید، اما هنوز به جشن برابری نرسیده‌ایم. هر ساله به رسم پاس‌داشت قرن‌ها مبارزه زنان برای رسیدن به صلح و برابری این روز را گرامی می‌داریم تا به بازیگرانی که رویدادهای معاصر را رقم می‌زنند یادآور شویم: هنوز هم در "برابرتین" جغرافیاهای گسترده زمین، نابرابری مستولی است و زنان همچنان در قرن بیست و یکم شهروند درجه دوم انگاشته می‌شوند. و ما در این میان به زنان منطقه خود در قلب آسیا چشم دوخته‌ایم که زیر بار آتش جنگ، تندروی‌های سیاسی و ایدئولوژیک، خشونت‌ورزی سیاست‌بازان و قوانین تبعیض‌آمیز، آزادی‌ها و حقوق‌شان هر روز و همچنان سنگسار می‌شود اما قدم از مبارزه پس نمی‌کشند.

اِزارهای ما برای مبارزه با نابرابری و بی‌عدالتی، همچنان ارتقای آگاهی، دانش و مشارکت سیاسی، مدنی، فرهنگی و اقتصادی زنان است. راه درازی در پیش است و به همین دلیل سال‌هاست که ما به عنوان یکی از [ناشران فعال حوزه زنان](#)، تجارب بین‌المللی را در اختیار زنان منطقه قرار می‌دهیم تا نمونه‌ای باشد از نقشه‌های راه دیگر برای بلندتر کردن صدایمان و به‌رمندی از ساز و کارهایی که می‌تواند به قوانین مردسالاری و تبعیض جنسیتی پایان دهد.

در منطقه‌ای زندگی می‌کنیم که زنان آن اسیر و مهره‌ی بازی‌های قدرت و ایدئولوژیک بوده‌اند و هستند، اما همچنان مسوولانه در زندگی فردی و اجتماعی برای فردایی بهتر روزانه می‌کوشند. ما این زنان را که منافع‌شان زیر چکمه‌های بی‌قانونی منفعت‌طلبی مردمحور از بین می‌رود اما از پا نمی‌نشینند ارج می‌نهیم. در فصلی از زندگی منطقه‌مان که زنان قربانیان اصلی آن هستند، آرمان‌شهر با [سی‌مرغ](#)، [قدر دان هشیاری‌ها](#) و [عاملیت آن‌ها است](#)، زیرا صلح، عدالت و برابری جهانی بدون زنان، این نیروی اجتماعی تعیین‌کننده، امکان‌پذیر نیست.

در ایران، زنان با وجود دهه‌ها مبارزه و مشارکت فعال در زندگی سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، علمی و فرهنگی هنوز از حقوق برابر محروم هستند و زیر فشار قوانین، سیاست‌ها، عملکردهای دولتمردان، فرهنگ و عرف رایج که بستر ساز و یاور آن‌هاست، روزبه‌روز بیشتر از حقوق‌شان محروم می‌شوند. در افغانستان حساسیت و مطالبه‌های زیادی در تمامی زمینه‌های حیات اجتماعی، سیاسی، مدنی، فرهنگی و اقتصادی و نیز در انتخابات مجلس آتی مطرح است. در افغانستان، زنان با وجود سدهای فرهنگی و سیاسی می‌کوشند نه تنها با فرهنگ جنگ مبارزه کنند بلکه با مشارکت سیاسی خود در سرنوشت کشورشان تأثیر بگذارند و ریشه خشونت را بشکافند.

در تاجیکستان، با وجود قوانین مترقی، زنان که در بحران اقتصادی فعلی کشورشان مسوولیت اصلی خانواده را بر دوش دارند، همچنان مورد خشونت قرار گرفته و به حاشیه رانده می‌شوند. در نتیجه از این مجموعه قوانین صرفاً کاغذی بی‌بهره می‌مانند چراکه از جنبش آگاه زنان بی‌بهره هستند.

به باور ما، سرنوشت زنان را بایستی در مجموعه‌ای از فرهنگ‌های الهام‌گرفته از یکدیگر سنجید. این وظیفه‌ی نسل‌های گذشته است که نسبت به نسل جدید با حس مسوولیت تجارب خود را در اختیار زنان و مردان مبارز قرار دهند تا جامعه خود برای محکوم کردن خشونت، تبعیض و نابرابری پیگیر قوانین باشد و برای تغییر به پا خیزد. خیزش‌هایی که پیش‌گامان آن همواره زنان بوده‌اند. هنوز چالش بزرگ سیاسی جهان، شرکت دادن زنان در قدرت و تصمیم‌گیری‌های بزرگ سیاسی، مدنی است. خشونت خانگی، کم‌سوادی و بی‌سوادی و نابرابری‌های اقتصادی همچنان در جای‌جای این کره خاکی جاری‌ست ولی ما بازیگران عصر خود هستیم که ضمن مبارزه دائمی با هرگونه خشونت و تبعیض، در روز ۸ مارس نیز مشت‌هایمان را در هم گره می‌کنیم و سرود صلح و برابری سر می‌دهیم. دست‌هایمان را به سوی تکتک برابری‌خواهان دراز می‌کنیم تا با هم نشان دهیم آگاهی و دانش سرانجام برحاصل قرن‌ها ستم مردسالاری و پدرسالاری پیروز خواهند شد.

۸ مارس ۲۰۱۶ بر زنان و مردان آزادی‌خواه و برابری‌طلب مبارک باد.